

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/149/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011338
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123011338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom A. D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/27/2023 zo dňa 11.10.2023 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/46/2022 zo dňa 13.9.2022, právoplatným dňa 12.11.2022, bol A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 2 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad vo výmere 2 roky. Zároveň mu bola uložená v čase probačného dohľadu povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že odsúdený plní program zaobchádzania iba čiastočne v bode edukácia z dôvodu nedostatočnej účasti zameranej na rozvoj právneho a spoločenského vedomia. Ďalej uviedol, že odsúdený už bol 7 krát súdne trestaný a vo výkone trestu je po druhýkrát. Súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a nedostatočne sa vysporiadal s vyššie uvedenými rizikovými faktormi. Podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. U odsúdeného tak nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie nie sú splnené zákonné podmienky. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov

napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený ku dňu 7.9.2023 vykonal viac ako 1/2 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka pre jeho podmiennečné prepustenie, s touto sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie všetkých zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Teda v zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd jednak vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním, pričom počas výkonu trestu nebolo u neho zaznamenané ani jedno porušenie povinností alebo správania. Navyše bol jedenkrát disciplinárne odmenený za riadne plnenie pracovných povinností a k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, plne si uvedomuje príčiny a následky svojho konania, prijíma za ne zodpovednosť. Vo výkone trestu je pritom pre prečin zanedbania povinnej výživy a v ústave riadne nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť na všetky štyri maloleté deti.

Pokiaľ sa u odsúdeného vyskytovali nedostatky v nedostatočnej účasti na kultúrno – osvetovej činnosti, krajský súd k tomu uvádza, že tejto sa podľa hodnotenia riaditeľa ústavu prevažne zúčastňoval, preto tento nedostatok ani krajský súd nevyhodnotil ako taký, ktorý by bol prekážkou pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, aj krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Tieto poznatky sú podľa názoru krajského súdu významnejšieho charakteru ako konštatovanie ústavu na výkon trestu v hodnotení, že odsúdený len čiastočne plní stanovený program zaobchádzania.

Napokon aj napriek uvedenému ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s (probačným) dohľadom, a to aj pri konštatovaní, že riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá.

Vo vzťahu nielen k osobe odsúdeného, ale aj charakteru trestnej činnosti, pre ktorú teraz vykonáva trest odňatia slobody totiž ani podľa názoru krajského súdu nemožno konštatovať, že by bola jeho náprava tak výrazne sťažená, že by bola prekážkou pre jeho podmiennečné prepustenie pre nesplnenie druhej materiálnej podmienky. Odsúdený bol síce už opakovane súdne trestaný, avšak sa nemožno stotožniť s názorom súdu prvého stupňa a ani prokurátora, že to bolo až 7 – krát, keďže v štyroch prípadoch sa na neho hľadí ako na neodsúdeného. Vo výkone trestu je odsúdený síce už po druhýkrát, avšak prvýkrát pre prečin zanedbania povinnej výživy.

V tomto smere možno za významné považovať, že odsúdený vo výkone trestu riadne pracoval a riadne nahlásil vyživovacie povinnosti, jeho vzťah a prístup k práci je na požadovanej úrovni a na slobode má zabezpečené zamestnanie v spoločnosti, v ktorej pracoval pred nástupom na výkon trestu. Má vytvorené „rodinné“ zázemie s novou družkou. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, ako aj tomu, že jeho vyživovacie povinnosti na maloleté deti naďalej trvajú, pričom odsúdený vyjadril aj plnú ochotu tieto povinnosti si aj po prepustení z výkonu trestu riadne plniť a starať sa o rodinu, je krajský súd toho názoru, že u odsúdeného neexistuje príliš veľké riziko recidívy trestnej činnosti a možno predpokladať, že na slobode bude viesť riadny život.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu páchať trestnú činnosť. Odsúdený bude bývať u svojej družky a starať sa o spoločné dieťa a má zabezpečené riadne zamestnanie. Taktiež krajský súd poukazuje na to, že riziko recidívy je u odsúdeného eliminované prijatím jeho plnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu, uvedomením si následkov jeho konania a povinnosti starať sa o svoju rodinu, čo môže nielen po stránke osobnej, ale aj materiálnej najlepšie plniť na slobode, ktorá skutočnosť ho bude viesť k tomu, aby na slobode viedol riadny život.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod,“ pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť. Aj podľa názoru krajského súdu teda u odsúdeného existuje dôvodný predpoklad, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 2 roky, ako aj uloženie probačného dohľadu nad odsúdeným a určenie jeho trvania na 2 roky po podmienenom prepustení odsúdeného na slobodu za súčasného uloženia povinnosti (zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie) za primerané a zákonné najmä vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a tiež ostávajúci zvyšok trestu odňatia slobody (do 7.5.2024). Takto súdom prvého stupňa „určené podmienky“ podmieneného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného, a to pod hrozbou výkonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený spĺňal všetky zákonné podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.